

GLASILO OŠ CERKVENJAK – VITOMARCI

k u l t u r n a š o l a

poletni

KORAKI

Cerkvenjak, junij 2018

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj
Jezikovni pregled: Suzana Logar
Oblikovanje: Slavko Toplak

Slika na naslovnici: Otroški pevski zbor OŠ Cerkenjak in POŠ Vitomarci na reviji Čričkov gaj v Cerkenjaku, aprila 2018

Poletju naproti

Našim učencem, učiteljem, vzgojiteljem in staršem,

kot je to že običajno, je tudi letošnje šolsko leto tako hitro minilo, da se mi zdi, kot da se je začelo včeraj. Bilo je lepo, polno doživetij in polno mladostne radoživosti.

Ob tej priložnosti ni mogoče zaobiti vaših uspehov v letošnjem letu. Pokazali ste dobre rezultate, ki so sadovi strokovnega dela naših učiteljev in vzgojiteljev. S svojimi dosežki na različnih področjih ste tudi v preteklosti izkazovali naklonjenost in pripadnost svoji šoli. Prav je tako. Največkrat ste bili dobri ali velikokrat celo odlični; tako po znanju, kakor tudi po učnem uspehu. V letošnjem letu smo tako ponovno pridobili naziv Kulturna šola, ki potrjuje, da smo bili zelo uspešni tudi na tem področju. Vsekakor pa to ni edino; mnogo jih je.

Pomembna zahvala gre vsem našim vzgojiteljicam v vrtcih, učiteljem in drugim strokovnim delavcem, ki ste pomagali našim otrokom na poti do novih znanj in življenjskih izkušenj. Brez vas ne bi bilo ne dobre šole, še manj dobrega vrtca. Znova se je potrdilo, da šola in vrtec nista samo vzgoja in učenje; sta zbir mnogih dejavnikov, ki sooblikujejo in odkrivajo marsikaj.

Skupaj smo oblikovali vrednote, ki vam bodo v življenju koristile. Ure pouka in drugih dejavnosti so bile prijetne in polne nekih, velikokrat skritih talentov. In ravno to je potrebno iskati pri vsakem od vas.

Vseskozi vas je vodila vedoželjnost in neka skrita potreba po iskanju česa drugega. Prav je tako. Le duhovne vrednote in znanje imajo vsebino in smisel v življenju.

Prihajajoče počitnice vam bodo povrnilo energijo za novo šolsko leto. Izkoristite njihovo brezskrbnost in naj vam poletno sonce bogato deli srečo.

Srečno in pazite, kjerkoli že boste.

"Šole in vrtca ni brez ljudi, predvsem pa ni dobre šole in vrtca brez zadovoljnih posameznikov."

Toplega 14. rožnika 2018

Vaš ravnatelj

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Mamka Bršljanka

Ali mogoče poznate nemško pravljico »Mamka Bršljanka?« Otroci iz Oranžne igralnice v Vrtcu Pikapolonica jo poznajo. Ob poslušanju vsebine so bogatili svoj besedni zaklad ter razvijali pozitivne vrednote: pomoč, prijaznost, prijateljstvo, pripravljenost za sodelovanje ... Da bi otroci poglobljeno osvojili vsebino pravljice in nazorno spoznali lik oziroma obleko Mamke Bršljanke sem v vrtec prinesla bršljan in ga pokazala otrokom. Z zanimanjem so ga opazovali, tipali ... Rastlino smo opazovali tudi v naravi in spoznavali njeno bujno rast. Otroci so ugotovili, da imajo mladi listi obliko srčka.

Iz bršljana smo oblikovali venčke, s katerimi so otroci v različnih oblikah: v krogu, v dvojicah, v manjših skupinah so zaplesali ob instrumentalni glasbi. Ob tem so sproščali domišljijo, ustvarjalnost in lastne občutke, kar je opaziti na naših fotografijah.

Vzgojiteljica: Marjeta Belna

Ustvarjamo iz koruzne moke

Priprava bezgovega sirupa

Naredili smo si velikega velikonočnega zajčka

Počitek v skrivnem kotičku gozda

Na pohodu po Vitomarcih se nam je prilegel oddih

"Vsi na kolo – za zdravo telo", kolesarjenje na igrišču POŠ Vitomarci

Prvi a razred se predstavi ...

Spomin na prvi šolski dan že rahlo bleedi, pred nami so prve "prave" in dolge počitnice ter kmalu že 2. razred.

Za nas se zaključuje prvo šolsko leto, ki je bilo izjemno poučno in zanimivo. Ure pouka sta nam dodatno popestrila Lili in Bine, manjši čebelici, ki sta nas popeljali v svet števil in črk, v pisan vrtiljak spoznavanja okolja, z nami sta pela, risala in se trudila pri urah športa. Z njuno pomočjo znamo že vsi brati, pisati z velikimi tiskanimi črkami, računanje pa je za nas postala prava "mala malica". Sami skrbimo za svoje šolske potrebščine, opravljamo domače naloge in se trudimo biti čim bolj samostojni in odgovorni pri različnih šolskih dejavnostih.

Radi ustvarjamo:

Hitro tečemo:

Učimo se novih stvari:

Prisluhnemo pravljicam na 1001-način:

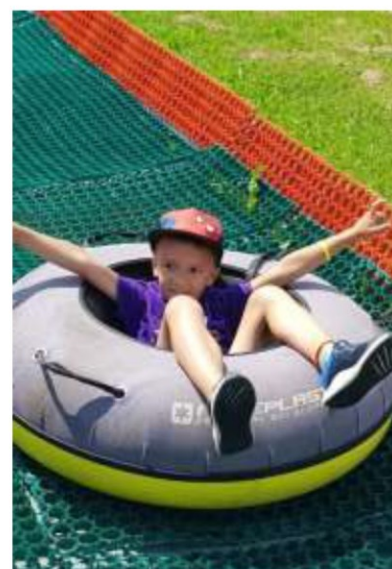
Pripravljamo drobna presenečenja za svoje starše:

Radi se igramo:

Ob koncu šolskega leta smo se še posebej veselili izleta v Maribor (Akvarij-terarij Maribor in Pohorje):

Skozi vse leto smo pridno obiskovali interesne dejavnosti: Cici Vesela šola, Pravljična ura, Zdrav življenjski slog, plesni krožek in pevski zbor.

Ker je za nami deset mesecev napornega dela, se lahko pohvalimo še z naslednjimi rezultati:

- Matematično tekmovanje *Računam z Lili in Binetom*, 1. mesto sta dosegli Nika Borko in Isabel Lah;
- naravoslovno tekmovanje *Kresnička*, priznanje za dosežek prejmejo Matic Kocbek, Zala Vrbnjak, Gašper Firbas, Isabel Lah, Eva Breznik in Jure Nedeljko;
- matematično tekmovanje *Kenguru*, bronasto Vegovo priznanje prejmejo Matic Kovačec, Urša Lorenčič, Aljaž Kozar, Isabel Lah, Evgen Par, Matic Kocbek, Anna Mihorič in Sara Vršič;
- priznanja za dosežek na tekmovanju iz slovenščine - *Cankarjevo priznanje* so prejeli Anna Mihorič, Matic Kovačec, Eva Breznik, Isabel Lah, Aljaž Kozar, Urša Lorenčič, Nika Paluc, Gašper Firbas, Zala Vrbnjak, Vanesa Žvajkar, Ela Hameršak, Jure Nedeljko in Sara Vršič ;
- tekmovanje v znanju iz vsebin *Cici Vesele šole*: priznanje prejmejo vsi tekmovalci;
- 25 učencev od 27 je osvojilo *Bralno značko*.

Učenci 1. a z učiteljicama Tadejo Žalar in Sašo Pavlič

Prvi b razred se predstavi ...

Arhitektura

Hiše nekoč

Lutkovna predstava

Na krosu smo bili uspešni

Pomlad

Preizkušamo igrače

Učimo se zunaj

Ustvarjamo z glino

Preizkušamo igrače

Spoznavamo čutila

Znam več z Lili in Binetom

Sadna solata

V živalskem vrtu

Med počitnicami sem bila v živalskem vrtu. Tu sem videla pava in lamo. Jedla sem lučko. Hranila sem živali. Še posebej so me zanimali kenguruji. Mladič je čepel v mamini vreči. Zanimal me je tudi kuščar, čeprav ga nisem videla. Čez nekaj časa sem videla pava, ki je odprl svoj rep. To me je razveselilo. Potem sem hranila ponija. Imela sem zelo lepe počitnice.

Elena Škorjanc, 2. a

Kros

Na krosu smo tekli. Čeprav sem bila zadnja, sem se zelo zabavala. Bili smo na srednjeveških delavnicah. Tam smo se učili prati perilo na roke, poslušali smo pravljico in se naučili ples. Zelo zabaven mi je bil dvorni norček. Žal nismo imeli časa obiskati vseh delavnic.

Taja Fekonja Hamler, 2. a

Končni izlet

Z avtobusom smo šli v Maribor. Šli smo v akvarij-terarij. Tam smo videli ribe, kače, krokodila, želve ... Potem, ko smo pogledali, smo si lahko kupili tudi kakšen spominček. Z avtobusom smo se odpeljali na male sanke. Nato smo šli na sladoled. Tam smo lahko kupili tudi pijačo. Jaz sem si kupila ledeni čaj. Potem smo šli z avtobusom domov. Bilo je zelo lepo.

Neža Borko, 2. a

V akvariju sem videl ribe, kače, pitona, kameleona. Potem smo šli v park, kjer smo se lahko igrali. Potem smo šli pod Pohorje. Tam smo se vozili z mini jetom. Na koncu smo šli še na sladoled. Bilo je zelo lepo.

Nik Nedeljko, 2. a

V sredo, 6. 6. 2018, smo šli na končni izlet. Najprej smo šli v akvarij-terarij. Potem smo šli v park. Tam smo jedli pili in se igrali na igralih. Šli smo tudi na sladoled. Pod Pohorjem smo se vozili z mini jetom. Šli smo še k trem ribnikom. Imeli smo se zelo lepo.

Mia Kump Toš, 2. a

V sredo, 6. 6. 2018, smo šli na izlet. Najprej smo šli gledat živali. Ko smo prišli notri, smo videli ribe. Ko smo šli dalje, smo videli kače, kuščarja, želve, krokodila in pajke. Potem smo šli nekaj pojest. Ko smo pojedli, smo šli na igrala. Potem smo se z avtobusom odpeljali po Pohorje. Tam smo se spustili z obročem po blazini. Preden smo šli nazaj v šolo, smo šli še na sladoled.

Tian Novak, 2. a

Skozi šolsko leto v 2. b razredu

Bili smo zelo ustvarjalni ...

Izdelki iz gozdnih plodov

Človeška figura iz gline

Nastaja sadna solata

Vesele maškare

Pomladne delavnice

Čudežna metla (pravljica)

Nekoč je živel punčka Taja. Imela je čudežno metlo. Metli je rekla: "Hokus, pokus, metla, steči po tleh in mi jih počisti." Metla je vse počistila. Tajo so vsi hvalili, ker ima tako počiščeno hišo.

Nekega dne sta dve nesramni gospe ukradli metlo in jo odnesli domov. Taja je bila zelo žalostna. V hiši, kjer sta stanovali gospe, metla ni nič počistila, ker gospe nista vedeli čarobnih besed. Zato sta se odločili, da bosta metlo vrnili. Ko je prišla metla domov, sta bili veseli obe, Taja in metla. Pripravili sta zabavo za vse ljudi. Vsi so peli in se zabavali.

Pia Podgoršek, 2. b

Čudežna platenka (pravljica)

Nekega dne je šla deklica Tara v trgovino s platenkami. Kupila si je čudežno platenko. Ko je prišla domov, je rekla: "Čarobna platenka, zdaj pa mi vodo natoči!" Platenka je to storila. Tara je nato rekla: "Platenka, zdaj se pa na svoje mesto vrni!" Deklica je bila presrečna.

Neke noči se je deklici sanjalo, da ji je nekdo ukradel platenko. Ko se je zbudila, je ugotovila, da je to res. Nekdo ji je potem povedal, da jo je vzel en fant. Čez nekaj dni je fant platenko vrnil, ker ni vedel čudežnih besed.

Emeli Pajek, 2. b

Zaključni izlet

V sredo zjutraj smo se z avtobusom odpeljali na izlet. Najprej smo se ustavili na kmetiji Mraz. Tam smo videli lame, pujsa, različne fazane, pava in tudi gosi. Po ogledu teh živali smo se odpravili do Koče pri čarovnici. V tem gozdu smo videli veliko zanimivosti. Pot nas je vodila na Jelenov greben. Tam je bilo veliko jelenov in košut. Hranili smo jih s koruzo. Nazadnje smo še obiskali čokoladnico, kjer smo poskusili in kupili čokolade.

Preživel sem lep dan.

Jaka Kocbek, 2. b

Jelenov greben

Na končnem izletu smo obiskali tudi Jelenov greben. Gospodar je poklical jelene in košute. Dal nam je koruzo, da smo živali lahko hranili in božali. Vsi smo bili navdušeni. Potem nam je gospod pokazal različne rogove. Na Jelenovem grebenu smo si kupili različne spominke in se posladkali s sladoledom.

Tjaša Hanžel, 2. b

Kmetija Mraz

Ko smo bili na šolskem izletu, smo se najprej ustavili pri kmetiji Mraz. Videli smo veliko ptic, dve lami, pava, pujsa in račke. Bilo je zelo zabavno, ko smo hranili lami s kruhom. Če je kruh padel na tla, ga je pojedel pujs.

Nena Kocuvan, 2. b

Prvomajske počitnice

Učenci 3. a so prvomajske počitnice preživeli zanimivo. Nekateri so svoja doživetja tudi opisali in predstavili.

Z družino smo bili na pikniku pri sestrični. Največ časa sem preživela v igri z bratrancem. Skakala sva na trampolinu, se spuščala po toboganu, gugala in premagovala poligon. V pesku sva oblikovala torte. Tudi čez noč sem ostala pri sestrični. To pa je bilo še najboljše od vsega.

Tjaša Matjašič, 3. a

Bili smo na družinskem izletu v Volčjem Potoku. Obiskali smo Arboretum. Najbolj so me navdušili dinosavri, kiti in delfini v naravni velikosti. Ogledali smo si razstavo tulipanov, različnih dreves in drugih rož. Med vračanjem domov smo se ustavili še na Pragerskem pri očetovi teti. Domov smo se vrnili pozno. Bili smo veseli, ker je naš izlet uspel.

Gabrijela Žmavc, 3. a

Najbolj zanimiv dan počitnic je bil petek. Zjutraj sem šla na dolgi sprehod. Dopoldne sem pomagala na vrtu. Po kosilu sem kolesarila. Pozno popoldne sem preživela z mlajšim bratcem na trampolinu. Zvečer sem obiskala še babico. Pred spanjem sem z očetom igrala igro spomin.

Nika Fekonja, 3. a

Nedeljo, 29. aprila, sem preživela na praznovanju birmе. Po končani maši v cerkvi smo se odpeljali v gostišče na Jamni v SV. Juriju ob Ščavnici. Tam smo najprej čestitali birmanki Vanesi. V istem gostišču je praznovala birmo svojega brata tudi sošolka Gabrijela. Skupaj sva se zato lahko igrali na vrtu gostišča. Bilo je zelo zabavno in zanimivo. Najbolj sem bila presenečena nad darilcem gostom praznovanja. Razveselila sem se čokolade v okrasni škatlici.

Ana Mari Par, 3. a

Tehniški dan v 3. razredu

Dan smo začeli s pogovorom o odpadkih in onesnaževanju okolja z njimi. Povedali smo, da lahko nekatere odpadke predelamo, da iz nekaterih lahko izdelamo nove izdelke. Pripravili smo material in orodja za izdelavo marionete iz odpadnega materiala. Razdelili smo se v štiri skupine. Vsak je izdelal svojo marioneto.

Sara Stergar, 3. a

Za izdelavo marionete smo potrebovali politrsko plastenko, štiri zamaške, vato, vrvico, košček blaga in palčko. Najtežje je bilo preluknjati plastenko in speljati vrvico skozi luknje. Tistim, ki so imeli največje težave, je pomagala učiteljica. Z izdelano marioneto – igračo smo dokazali, da lahko odpadni material koristno uporabimo.

Gabrijela Žmavc, 3. a

Pri izdelavi marionete iz odpadnega materiala smo si med seboj pomagali. Izdelane marionete so bile videti odlično. Po končanem delu smo si ogledali še gledališko predstavo učencev gledališkega kluba naše šole.

Nika Fekonja, 3. a

Marioneto smo izdelovali do kosila. Najtežji del izdelave je bil tisti, ko sem morala leseno paličico potisniti v plastenko. Po končanem delu smo se z marionetami še malo igrali. Nazadnje smo jih razstavili na polici omare.

Ana Mari Par, 3. a

Mišek Miško in njegova sreča

Živel je mišek Miško. Imel je srečo, da je našel prostor, kjer se je lahko v miru sončil. Pogledal je v nebo. Bilo je prekrito s temnimi, nevihtnimi oblaki. Naenkrat je začelo močno deževati. Tudi grmelo je in se bliskalo. Pogledal je okrog sebe, da bi našel kaj s čimer bi si pokril vsaj glavo. Imel je srečo. V bližini je cvetelo polno rož z velikimi zelenimi listi. Utrgal je enega in si ga poveznil na glavo. Nedaleč vstran je zagledal mušnico z velikim rdečim klobukom. List mu ni nudil dovolj zavetja. Stekel je pod mušnico. Pridružila se mu je še miška Miša, jež in Belamiška. Skupaj so ostali pod klobukom, dokler ni nehalo deževati. Imeli so srečo, da so našli streho. Nihče od njih zato ni zbolel. Skupaj so se lahko igrali vse naslednje poletne dni.

Gabrijela Žmavc, 3. a

Mišek

Bil je lep sončen dan. Mišek si je poiskal skalo, na kateri bi se lahko sončil. Naenkrat je začelo deževati. Utrgal je velik list in si ga držal nad glavo, da ne bi bil moker. Stekel je pod mušnico. Čez nekaj časa se mu je pridružila še miška Lili. Imela sta srečo, da sta imela oba prostor pod mušnico in nista bila mokra. Postala sta prijatelja. Pogovarjala sta se in čakala, da neha deževati. Na suho so prišli k njima še krt, miška Mimi in jež. Skupaj so pod mušnico postali prijatelji.

Posijalo je sonce in preostanek dneva so se igrali. Zvečer so se težko ločili. Morali so se vrniti k zaskrbljenim staršem.

Tjaša Matjašič, 3. a

Plavalni tečaj

V tednu od 21. 5. 2018 do 25. 5. 2018 smo se učenci 3. razreda udeležili plavalnega tečaja v Biotermah Mala Nedelja.

Plavalna učiteljca Mateja in Denis sta nas prvi dan razdelila v dve skupini z imeni Orke in Morske zvezdice. Skupina Orke je bila v zunanji reki, ko je bila vklopljeno hitro kroženje vode. Vsak dan smo bili tudi v topleni in mrzlem bazenu. Naučili smo se pravilno plavati hrbtno, žabico, delfina in kravl. V mrzli bazen nam je bilo dovoljeno skočiti v vodo.

V plavalnem tečaju smo bili skupaj s tretješolci iz Vitomarcev. Postali smo prijatelji. Vsak dan smo se z istim avtobusom vozili izpred šole v toplice in nazaj. Po vrnitvi v šolo smo imeli najprej kosilo. Takoj nato so nekateri odšli domov, drugi so ostali v podaljšanem bivanju.

Obvezna oprema v tečaju je bila brisača, kopalke in plavalna kapa.

Ko smo plavalni, nam je čas hitro tekkel. Zadnji dan sta učiteljca preverila in ocenila naše znanje plavanja. Ugotovili smo, da smo vsi postali boljši plavalci. Zdaj moramo samo še vaditi in utrjevati doseženo znanje. V poletnih počitnicah, ki so pred nami, bomo zagotovo imeli priložnosti.

Ana Mari Par, 3. a

Veter v laseh – športni dan

Tekmovanje v krosu je najhitrejšim prineslo medalje, vsem udeleženkam in udeležencem pa zadovoljstvo in gibanje za zdravje.

Zmagovalci in zmagovalke 3. a

Srednjeveške delavnice

Na parkirišču pri ŠRC so učenci spoznavali življenje v srednjem veku v obliki delavnic. Naučili so se srednjeveškega grajskega plesa, spoznali in preizkusili so otroške igre tistega časa in občudovali dvorskega norčka pri žongliranju z žogicami, loparji za badminton, kiji, obroči in noži. Vsak si je za spomin odnesel domov kaligrafsko zapisano svoje ime. Opazovali so izdelavo papirja iz bambusa in vinskih listov.

Moja psička Rosi

Ko sem bila stara šest let, sem si zelo želela psa. Starša sta mi obljubila, da ga bom dobila, ko bom praznovala rojstni dan. Morala sem počakati še mesec dni, da se je skotila. Nekega dne smo jo šli obiskat. V leglu sta bili dve psički in pet psičkov. Skupaj s starši smo se odločili za psičko. Ime sem ji dala Rosi. Za njo skrbim vsak dan. Zjutraj jo spustim ven, ji zamenjam vodo in ji dam brikete. Včasih jo peljem na sprehod. Rosi imam že tri leta. Staršem sem še vedno zelo hvaležna, ker so mi izpolnili mojo največjo željo.

Sara Mohorič, 4. a

Četrtošolci na otroški varnostni olimpijadi 2018

V marcu smo učenci 4. a nestrpno čakali na tretji četrtek, saj je bila takrat varnostna olimpijada. In končno je napočil ta dan. Zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v Pesnico. Vsi smo se veselili iger in novih izkušenj. Igre so bile zunaj na igrišču. Prva igra je bila človek ne jezi se. Katja je bila figura, Sara je metala kocko, ostali smo odgovarjali. Ostale igre so bile težje. Na primer kolesar. Gal je vozil kolo čez ovire po označeni stezi. Ko je pripeljal do prvega sošolca, ki je stal na določenem mestu ob stezi, mu je moral dati petko. Ta sošolec je moral steči do sošolcev, ki so stali pri škatli, da so mu pomagali poiskati pošto. Pošto je nesel h kolesarju, da jo je s pomočjo še enega sošolca odnesel do naslednje skupine sošolcev. Ti so pošto odprli in rešili uganko, ki je bila napisana v njej.

Imeli smo tudi igro, ki smo jo lahko vadili v razredu. To je bilo zlaganje kock. Zadnja igra je bila zelo mokra. Saj smo morali črpati vodo in ciljati v tarčo.

Imeli smo lepo vreme. Zelo smo bili veseli, ko smo se lahko ohladili. Srečali smo tudi policistko Piko, ki je bila oblečena v medvedko. Žal smo bili zadnji, a konec koncev je najbolj pomembno, da smo se zabavali.

Lana Vidovič, 4. a

Čisti zobje

Zaključilo se je 35. tekmovanje za čiste zobe ob zdravi prehrani, ki poteka na vseh slovenskih šolah od 2. do 5. razreda. To je vseslovenska akcija, pri kateri je zobna asistentka enkrat mesečno nenapovedano preverjala higieno zob. Najboljši razred je zmagovalac in prejme nagrado.

Letos je najboljši razred na naši šoli 4. a. Dosegli smo 96 % uspešnost. V tekmovanju med šolami pa smo dosegli 2. mesto, ker nas je za 1 % prehitel 4. a iz Osnovne šole Voličina. Po šoli v naravi nas je obiskala zobna asistentka in nam razdelila nagrade. Projekt Zdravi zobje nam je bil zelo všeč.

Julija Zorko, 4. a

Šola v naravi

V petek smo morali bolj zgodaj vstati kot ponavadi. Čakala nas je zaključna ekskurzija. Po zajtrku nas je vodič odpeljal na izlet v Kostanjeviško jamo. Ob vstopu v jamo so nas najprej pozdravili netopirji. V jami je bilo zelo lepo. V njej sem videla veliko kapnikov različnih velikosti in oblik. Spoznali smo tudi zgodbo o velikanu Lojzetu, ki ga je jama zasula. Še danes pa lahko vidimo njegove hlače in del stopala. Na poti po jami je vodič enkrat ugasnil tudi luči. Bilo je temno kot v rogu. Po ogledu jame smo se odpeljali v Kostanjevico na Krki, kjer smo si ogledali forma vivo in grad. Videli smo tudi črtno kodo, izdelano iz lesa. Izdelal jo je profesor likovne vzgoje na naši šoli. Nato smo se odpeljali proti Termam Čatež. V hotelu smo si vzeli stvari in se odpeljali proti domu, kjer so nas že nestrpno čakali starši.

Julija Toš, 4. a

Šola v naravi

Zbudil sem se ob 7.30. Sobo sem delil še z dvema sošolcema. Oblekli smo se in si umili zobe, nato smo se zbrali na hodniku hotela in skupaj odšli na zajtrk. Po zajtrku smo pospravili sobe, ker so jih prišli trije sošolci ocenit. Po ocenjevanju sob smo odšli v bazene Zimske riviere. Učiteljice so ocenile plavanje. Vsi smo se borili po svojih najboljših močeh za bronastega ali srebrnega delfinčka. Nato smo odšli na kosilo, ki je bilo zelo dobro. Po kosilu

smo počivali v sobah. Popoldne smo odšli v bazen na prostem. Z učiteljicami smo šli na gusarsko ladjo, ki so jo ta dan odprli. Po večerji smo se sprehodili do reke Save in izvedeli, kdo je osvojil bronastega ali srebrnega delfinčka. Jaz sem dobil srebrnega.

Tijan Lovrec, 4. a

Prebujene rože

Lizo zanima,
kdo že navsezgodaj
prebujene cvetove na trati
skrbno zaliva.

Je to sosed Andrej,
ki je nočni čuvaj
in zjutraj prihaja?

Je to sosed Ema,
ki dela v tovarni
in zgodaj vstaja?

Povedala jim bom
in tudi vam, če vas
morebiti zanima:
prebudi jih lepa pomlad,
dež pa jih pridno zaliva.

Gaja Kovačec, 4. a

Če učiteljica po svoje pripoveduje pravljice

Učiteljica je rekla, da bo povedala pravljico Sneguljčica.

U: Nekoč je živela Trnuljčica ...

K: Ne, Sneguljčica.

U: Da, Sneguljčica. Imela je prijatelje palčke, ki jih je bilo sto.

K: Bilo jih je sedem.

U: Da, sedem.

U: Zlobna kraljica je vprašala svojega moža ...

K: Svoje ogledalo.

U: Da, vprašala je svoje ogledalo. Zrcalce, zrcalce na steni povej, katera je najhujša ...

K: Ne, katera najlepša v deželi je tej.

U: Potem je zrcalce odgovorilo: Vi, gospa, vi.

K: Ah, učiteljica, vi si izmišljujete, si bom kar sama prebrala to pravljico.

In učiteljica je bila zadovoljna.

Katja Rodošek, 4. a

Kaja

Ko smo se preselili, sem si zelo želel psa. Staršema sem predlagal, da bi si ga kupil, ampak mi nista dovolila.

Ko sem imel osmi rojstni dan, sem ju znova prosil, če si ga lahko kupim. Vprašala sta me: "Ali mu boš dajal hrano, se igral z njim, za njim pospravljaj in tudi nama pomagaj?" Obljubil sem, da bom vse to počel.

Nekega jutra me je mami zelo zgodaj zbudila in mi rekla: "Gal, pojdi pogledat v kurilnico." Zanimalo me je, zakaj, a je mami samo namignila, da naj grem. Ko sem prišel v kurilnico, sem zagledal psičko. Zelo sem se je razveselil. Mami sem vprašal, kako ji je ime. Rekla mi je, naj se sam odločim. Izbral sem ime Kaja.

Za psičko Kajo skrbim tako, kot sem obljubil staršem.

Gal Plohl, 4. a

Ti, boksarska vreča, ti

Nekoč je v boksarski dvorani živela nenavadna boksarska vreča, ki je bila povsem drugačna od drugih boksarskih vreč. Kadar koli je na njej hotel kdo trenirati boks, ga je boksnila naravnost v nos. Nato se je šef telovadnice razjezil in jo vrge naravnost na cesto. Drugi dan je mimo prišel nek moški, pobral vrečo in si rekel: «Tole vrečo bom jaz odnesel v šolo, da bodo otroci na njej trenirali boks.» Z vrečo se je odpravil proti šoli ter jo predal učitelju športne vzgoje. Učitelj jo je odnesel v telovadnico ter odšel. Ko so imeli učenci uro športne vzgoje, jim je učiteljica dejala, da lahko na njej trenirajo vsak po pet minut. A že ko je prvi učenec boksnil v njo, ga je vreča boksnila naravnost v nos. Nato je poskusil naslednji, pa še en, pa še en ..., a vreča je vsakega udarila naravnost v nos. Za njimi pa je prišel na vrsto učitelj boksa, ki jo je udaril tako močno, da jo je kar dvakrat zasukalo. Tudi on jih je dobil nazaj. Odločil se je, da jo vrže skozi vrata na ulico. Nato je po ulici pripeljal avtobus in jo povozil, a vreči se ni zgodilo nič hudega. Tam je ležala pet dni in pet noči. Čez pet dni so imeli na šoli dan odprtih vrat, na katerih jih obiščejo slavni športniki. Bilo je presenečenje. Učenci so vsi nestrpni čakali nekoga, niso pa vedeli kdo jih bo obiskal. Kar naenkrat pred šolo ustavi avto, iz katerega izstopi sam slavni Dejan Zavec iz Juršinc. V šoli se je mudil kar tri ure. Po končanem obisku pa se je nameraval vrniti domov. Po nekaj korakih po ulici je na cesti našel povoženo boksarsko vrečo, pobral jo je in jo spravil v avto ter odpeljal na Ptuj v svojo športno dvorano. Tam je svojim učencem naročil naj trenirajo boks na njej. Ni pa vedel, kaj se je z vrečo v resnici dogajalo prej. Vsak, ki jo je sedaj udaril, ga je udarila v oko. Ko pa so vsi odšli iz dvorane, se je tudi ona odločila, da jo zapusti. Hodila je po ulici in kar naenkrat se je ulilo kot iz škafe. Bliskalo se je in grmelo. Boksarska vreča je bila premočena in utrujena, zato se je odločila, da se bo kar pred eno hišo ulegla v travo in malo zaspala. Komaj je zaspala, že je mimo prišel gospodar, ki se je nekam odpravljal. A še preden je stopil na prag, je na tleh zagledal boksarsko vrečo ter se ves prestrašil. «Aaaaaa», je zavpil. Ko pa je bolje pogledal in videl kaj na njej piše, jo je pograbil in odnesel slavnemu boksarju Dejanu Zavcu v njegovo športno dvorano. Dejan jo je tako močno udaril, da ni nikoli več nobenega udarila nazaj. Zdaj pa lahko noč in eno boksarsko vrečo na pomoč, pokrij se, zavij se in zaspi ...

Tomaž Vršič, 4. b

Športni dan

Zjutraj sem prišel v šolo. Učiteljica nam je razdelila sendviče in sok. Nato nas je avtobus odpeljal v Maribor v Ledno dvorano. Najprej smo si sposodili drsalke. V garderobi smo se preobuli in preoblekli. Odšli smo na led. Drsali smo se eno uro in pol. Med drsanjem smo tudi malo počivali in si vzeli čas za malico. Po končanem drsanju smo se preobuli in preoblekli ter vrnili drsalke. Nato nas je avtobus odpeljal nazaj do šole. Ta športni dan mi je bil zelo všeč.

Jakob Dizma Roškar, 3. b

Šola v naravi - Čatež, 4. a in 4. b

Zala, Nika Kuri, Alina Pajek, Tara Korenjak, Laura Draškovič:

- bilo je lepo, zabavno, veselo,
- všeč nam je bilo, ko smo se vozile po toboganu,
- izpopolnile smo svojo tehniko plavanja in na koncu osvojile bronaste in srebrne delfinčke,
- všeč nam je bil tudi izlet v Kostanjeviško jamo in ogled Forma vive v Kostanjevici.

Plavalni tečaj 3. b

Žan Janžekovič, Jakob Dizma Roškar, Zala Anželj, Tanaja Berlak, Lana Grnjak, Aneja Zorman, Ajda Druzovič:

- bilo nam je lepo in zelo smo uživali,
- všeč nam je bilo, ko smo skakali v vodo,
- izpopolnili smo tehniko plavanja in na koncu dobili diplome.

Zaključna ekskurzija 1. b, 2. b, 3. b

Rad živim v čistem okolju

Že od nekdaj sem se rad igral v naravi. Nisem mogel verjeti, kako je lepa. Ne vem, zakaj jo nekateri tako uničujejo.

Jaz bi organiziral tedenske čistilne akcije. Pobral bi vsak odvrženi papir, pločevinko in vse, kar se znajde na nepravem mestu. Svet bi bil lepši. Bilo bi več čistega zraka in pitne vode.

Nekateri se ne spremenijo in še kar naprej odmetavajo odpadke. Tudi meni se zgodi, da kaj pade mimo koša, ampak to se da vse pobrati. Vsi moramo začeti v svoji najbližji okolici in doma. Preveč je stvari, ki nam jemljejo čisti zrak, mir, rastline in živali.

Res rad živim v čistem okolju, ampak na onesnaževalce kot so avtocesta in industrija pa žal v svojem okolju ne morem vplivati. Želim si več zelenih igrišč sredi narave, da bi se s prijatelji lahko igrali.

Vsi se moramo zavedati, da moramo prenehati uničevati naravo. Skupaj se moramo truditi, da bo naš planet čist.

Maks Vršič, 5. a

Ohranimo naš planet

Na kolo in ne v avto,
ne v banjo, kar pod prho.
Ločuj odpadke, zbiraj star papir
pa bo z nesnago mir!
Bodi pozoren na vse, kar v naravi storiš,
saj tudi ti v njej živiš!

Katrin Borko, 5. a

Ločujmo odpadke

Skrb za okolje je naloga vseh nas. Že z manjšimi spremembami načina življenja lahko vplivamo na to, v kakšnem okolju bomo živeli.

Za manj odpadkov lahko že poskrbimo pri samem nakupu izdelka, saj že takrat lahko premislimo na to, iz kakšne snovi je embalaža.

Plastične vrečke lahko zavrnemo že v trgovini. Ali je res tako težko vzeti v trgovino svojo vrečko iz blaga?

Kaj pa pravilno ločevanje odpadkov? Smo pri tem vsi dosledni?

Še posebno pozornost moramo nameniti nevarnim odpadkom. Ti res niso primerni za vode in gozdove. Tudi živali so živa bitja, katera za svoje življenje potrebujejo ustrezen prostor.

Pustimo naš planet čist! Tudi za nami bodo na njem živeli ljudje.

Žiga Borko, 5. a

Varujmo naravo

Vsi ljudje bi se morali bolj zavedati, da onesnaženost okolja slabo vpliva na naše zdravje. Odlagajmo smeti za to namenjen prostor.

Sam varujem naravo. Ni mi težko pobrati papirja ali pločevinke. Le kdo danes tako onesnažuje naravo, če nas še tako malo hodi peš? Pa vendar je polno smeti ob cesti. Ali je tako težko odpadke odvreči doma? Le kdo si misli, da je junak, če odpre okno avtomobila in skozi njega odvrže vse, kar mu je v nadlogo. Tudi odrasli nam niso vedno za vzgled.

Čistilne akcije bi morali organizirati večkrat letno. Sam bi to storil. Mislim, da tudi kdaj bom. Skrbno ločujem odpadke, saj vem, da se lahko reciklirajo in ponovno vrnejo v uporabo.

Neodgovorno vedenje do narave bi nas moralo zelo skrbeti.

Jan Mikl, 5. a

Zadišalo je po svežem kruhu

Z babico sva se dogovorila, da bova spekla kruh. Pripravila sva si moko, kvas, sol in vodo.

Moko sva stresla v posodo, naredila manjšo vdolbino in v njo vsula malo kvasa, katerega sem pomešal z vodo. Počakala sva nekaj časa.

Ko je babica videla, da je kvas vzhajal, sem začel gnesti testo. To delo ni bilo ravno enostavno, vendar sem delal z veseljem. Kmalu mi je na pomoč prišla tudi babica. Končala sva z gnetenjem. Oblikovala sva tri hlebčke in jih dala vzhajati.

Odšla sva na vrt. Po opravljenem delu na vrtu sva kruh dala v peč. Pazila sva, da se ni zažgal.

Kruh se je lepo spekel. Kako prijeten vonj se je širil po hiši. Bil sem tako neučakan, da sem ga poskusil, preden se je popolnoma ohladil. Bil sem presenečen, kako je bil dober in hkrati tudi ponosen, da sem pomagal pri peki.

Jan Mikl, 5. a

Od žita do kruha

Ko žito dozori,
kmet s pospravljanjem hiti.
Kombajni zabrnijo,
da vse ob pravem času naredijo.

Že se žito v mlin odpelje,
da se iz njega moka zmelje.
Iz te moke kruh se pekel bo,
da lačnih ust na svetu več ne bo.

Alisa Peklar, 5. a

Ko po kruhu zadiši

Iz moke, vode, soli in kvasa
se naredi masa.
Ko testo vzhaja,
polna skleda postaja.

Že mama v peči kuri,
saj večerja je pred durmi.
Kruh takrat bomo jedli in pazili,
da prevelikih trebuhov ne bomo nosili.

Alina Peklar, 5. a

Opravili smo kolesarski izpit

V začetku marca nam je učiteljica sporočila, da bomo začeli opravljati kolesarski izpit. Najprej smo se seveda morali tudi kaj naučiti, da smo lahko opravili teorijo. Jaz sem jo naredila v prvo nekateri pa tudi v tretje. Nato je sledil drugi del, kjer smo morali opraviti še praktični del – vožnjo s kolesom. Vaje niso bile preproste. S kolesi smo vadili pri športu ali pa po pouku. Obiskat nas je prišel tudi policaj, da nam je pregledal kolesa. V torek, 29. 5. 2018, pa je šlo zares, zato smo se morali dobro zbrati. Vsi smo bili zelo napeti, saj nismo vedeli, kaj nas čaka. Ko nam je policist povedal, kako bo izpit potekal, smo si že malce oddahnili, saj smo vse to vadili. Nato smo odšli nazaj do šole in si tam malce odpočili. Zelo smo bili nestrpni, saj nismo dobro vedeli ali smo izpit opravili. A policist nam je brez težav povedal, da smo ga seveda vsi opravili. Seveda smo bili vsi zelo veseli. Vprašali smo ga tudi, ali se lahko s kolesi odpeljemo domov. Odgovoril je, da se lahko, ampak da moramo biti zelo previdni. Vsi smo skočili na kolesa in se odpravili proti domu. Tudi če smo odšli sami na cesto in ni bilo nikogar, smo vseeno upoštevali prometne znake, pravila na cesti in varnostno razdaljo. Res smo se zabavali, pri meni doma smo se tudi ustavili in nekaj popili. Ko smo se odžejali, so se sošolci odpravili dalje na pot proti domu. Ko smo opravljali izpit, smo se res zelo zabavali in se tudi spodbujali.

Taja Pučko, 5. b

O majhnem dečku

Opisal bom zgodbo o dečku. Bil je majhen fant, ki je hodil v 6. razred. Imel je svetle lase, svetovne majice, hlače in bil je lep deček z imenom Rok. Živel je na prekrasnem griču Vrsecu, ki je bil zelo poseljen. Pisal se je Gomzi. Imel je majhnega brata Tomaža in sestro Hano. Rad je izzival lepe deklice in posedal pod drevesi. Nekega dne pa je ležal pod jablo in odprl oči. Sonce je bilo kar visoko na nebu. Čebele in čmrliji so obletovali listje in sadeže, mravlje so se v kolonah sprehajale po deblu gor in dol ena kolona proti vrhu druga proti zemlji. Zapihal je lahen

vetrc. Listje je zašumelo. To je bila glasba, ki jo je poslušal najraje. Zažvižgalo je skozi vejevje, zatrepetali so listi, zamigetala je svetloba sončnih žarkov, odprlo se je jasno nebo. Videl je rožnate velike kosmate ovce.

Sanjal je. Lahko je letel nad drevesi, nad drevesom polnem paprike pa je videl prelepo dete, ki ga je Rok prestrašil z vzklikom: »Hej, ti zaspanec, takoj vstani! Takoj pridi sem, gremo se zabavat, skakat v bazen poln mačjega mleka in kravje volne.« Potem se je Rok zbudil in pred seboj zagledal dečka, ki je bil zelo jezen. Deček je vprašal: »Kje so moji bonboni?« »Kakšni bonboni?« je vprašal Rok. Deček po imenu Janez, je nadaljeval: »Tisti, za katere sem ti dal denar.« Rok se je kar naenkrat spomnil. Mimo je prišla deklica Živa, ki jo je Rok običajno izzival. Bila je lepa, bogata in pametna. Iz žepa je potegnila zavoj bonbonov ter dodala: »A te bombone iščeta?« Rok se zaupljivo približal deklici in ji šepnil na uho: »Daj mu te bonbone.« Živa se je začudila, zakaj bi morala svoje bonbone izročiti Janezu. Rok jo hitro opomni: »Zdaj niso več tvoji, daj jih Janezu!« Živa pa je Roka ponovno zavrnila. Vnel se je glasen prepir med Živo, Rokom in Janezom, vsak je trdil, da so njegovi.

Prepirali so se tako dolgo, brez jedače in pijače, da so postali utrujeni in so se odločili, da si odpočijejo kar tam, pod lepo jablano, kjer so mrgolele čebele in čmrliji ter plezale mravlje. Najprej je omagal Janez, bil je vendar le malo dete, nato je zaspala Živa, ki ni bila vajena takšnih ostrih prepirov, Rok pa ni zaspal, pač pa je koval načrt kako Živi izpuliti bombone.

Ob tistem načrtovanju Rok ni niti opazil razjarjenega Mejača. Mejač je bil kmet srednjih let in zelo strog človek, ostrih potez. Bil je zelo hud, ker nekdo poležava pod njegovo jablano. Divje se je zdril: »Lenuhi mali, kaj pa delate? Vi poležavate pod mojo jablano, da se bodo posušile korenine! Raje pojdite na njivo okopavat, nemarneži!« Otroci so se zbudili in skupaj z Mejačem odšli na njivo, pri tem pa popolnoma pozabili na sporne bombone. Na njivi so s strahom sledili Mejaču, ki je spretno vihtel motiko. Njihove motike pa so se le nerodno odbijale od zemlje. Janez, Živa in Rok so ugotovili, da to ni za njih, postalo jim je dolgčas, a so iz strahu pred Mejačem na njivi ostali do noči.

Zvečer so bili popolnoma utrujeni in izmučeni, na prepir so čisto pozabili ter z veliko slastjo pojedli bombone, ki so si jih tokrat brez težav razdelili. Otroci so odšli vsak svojo pot domov. Rok se je tisto noč stisnil k mami in razmišljal o tem, kako lepo je imeti prijatelje in kako se včasih prijatelji med seboj skregajo zaradi nepomembnih stvari.

Domen Kokol, 5. b

Najboljši prijatelji

Nekoč pred davnimi časi je živel deček po imenu Luka. Imel je dva brata, ki sta bila starejša od njega. Njihova družina je bila bogata, saj je mama bila učiteljica, oče pa je bil direktor firme.

Neke noči pa so jih okradli. Vzeli so jim ves denar, ki so ga imeli. Čez nekaj tednov pa oče reče fantom: »Luka, ti pojdi iskati srečo po svetu, vidva pa bosta prodajala in mlela moko v našem starem mlinu.« In tako je tudi bilo. Luka je odšel od doma pri 11-ih letih. Zraven pa je dobil le hlebec kruha. Hodil je po gozdu, zapihal je hladen veter in zmračilo se je. Opazil je majhen brlog na jasi. Ker nič več ni videl razen lune, je prenočil tam.

Noč je bila hladna in strašljiva, slišalo se tuljenje volkov, lomljenje vejic, veliki koraki ... Zbudil se je zgodaj zjutraj in nadaljeval pot. Hodil je po ozki potki, ki je peljala skozi gozd. Obmetavali so ga metulji, sonce ga je toplo grelo in nenadoma je zaslišal cvileč glas.

Nekaj se je premaknilo v zelenem grmičku. Bližal se je in bližal, glas je bil vedno bolj glasen in otožen. Za grmom je naenkrat zagledal ljubko deklico. Imela je velike modre oči in rdeča lička, po katerih so ji polzele debele grenke solze. Luka jo je vprašal, zakaj joče. »Izgubila sem se,« je s težavo rekla deklica Lina.

Ker je bil prijazen, sta skupaj nadaljevala pot. Čez nekaj minut hoje sta prišla do velikega drevesa po imenu Bansi. Pod njim se je sončil deček. Bil je suhe postave. Imel je bujne rdeče lase, ki so bili skuštrani in kodrasti. Njegove oči pa so bile rjave in živahne. Ime mu je bilo Urban. Vsake toliko je v roke vzel piščal in nanjo zaigral prijetno melodijo. Lina in Luka sta se mu bližala, ampak on ju ni slišal in še naprej je igral na piščal. Ko sta prišla skoraj

čisto do njega, ju je pa le videl. Najprej so se nekaj časa gledali, nato pa zapletli v pogovor. Hitro so se spoprijateljili.

Zgradili so si hišo, nabirali gozdne jagode, borovnice ... In tako so minevali dnevi, tedni, meseci in leta. Čez poletje so si gradili hišo iz blata, kamenja, vejic in debelejšega lesa.

Nekega dne je pri pobiranju listja Urbana prešinila zamisel. Stekel je do Lina in Luka in nato nestrpno rekel: »Potujmo po svetu! Morda pridemo do kakšnega mesta in zaslužimo denar!« Najprej so se spogledovali, potem pa postopali naokrog in premišljevali: »Hmmm ...« »Ne vem, no, kako bomo pa prišli do kakšnega mesta, sredi gozda smo,« je rekla Lina. Tudi Luka je razmišljal podobno. A Urban je hitro rekel: »Pa saj lahko gremo z ladjo! Ampak kje jo bomo dobili?« Nazadnje so se pa le dogovorili, da pojdejo z ladjo, ki si jo bodo zgradili čez mesece. Naredili so lepo ladjo iz tikovine (to je poseben les, v katerega se ne vpije voda). Imela je visoko zeleno jadro in rjavo kabino. V njej so bili štirje sodi napolnjeni z vodo, dolga močna vrv, dve vreči jabolk, krmilo ... Ta ladja je bila vsem zelo všeč. Urban in Lina sta še preostali del palube napolnila z ostalimi jabolki, gozdnimi jagodami, s solato, paradižnikom, kumarami, papriko in z drugo zelenjavo (ko je Luka odšel od doma, so mu dali še semena). Imeli pa so seveda tudi velike sode vode in sokov, ki so si jih iztisnili iz jagod, hrušk in drugih sadežev.

In kmalu so odpluli. No, vsaj želeli so, ampak nihče ni znal voziti ladje! Nekaj trenutkov so postopali, nato pa se odločili, da se bodo naučili kar med vožnjo, saj so bili zelo pogumni. Ker pa blizu ni bilo morja, so odpluli kar po reki. Ladjo so po hlodih premaknili v reko in ko je bilo sonce visoko na nebu, končno odpluli.

Spuščali so se po hladni dolgi reki. Sonce je močno pripekalo. Vsi so bili zelo vznemirjeni, saj je bilo to njihovo prvo potovanje. Izmenjevali so se pri kuhanju, krmiljenju ladje, čiščenju ... Kmalu se je zmračilo in odšli so spat. Tokrat pa je bila noč topla, mesec na nebu se je svetil. Bližalo se je jutro. Sončni vzhod je bil prečudovit. Zdelo se je kot da se rožnati, modri, beli in rumeni oblaki poigravajo z mavričnimi barvami. Reka je bila še mirna.

Čez nekaj časa so se vsi prebudili. Ampak od kričanja! Lina je obupno kričala NA POMOČ! NA POMOČ! SLAP JE PRED NAMI! N POMOČ!!! Urban in Luka sta hitro stekla do nje, še vsa zaspana. Luka se je ozrl na dolg slap pred njimi. Tudi njega je zgrabila panika. Urban pa je tekkel gor in dol po palubi in iskal vse možne načine, da se mu izognejo. Iskal je zasilne jopiče, ladjico, kos lesa, karkoli! Ampak nič ni našel. Slap se jim je bližal in bližal. Ladja se je premetavala iz leve strani v desno. In skoraj se je prevrnila naprej. Ladja je padala po slapu. Otroci so se oprijemali stvari, da ne bi padli v vodo, ki je bila mrzla in valovita. Globina pa je merila sedemdeset metrov. Čof, je Lina padla v vodo. Lovila je sapo in obupno krilila z rokami. Luka jo je zagledal v vodi in od sile kar omedlel. Urban pa je iskal vrv, da bi jo potegnil iz vode. Po dolgem iskanju jo je le našel v kabini za majhnim sodom v kotu. Vrgel jo je v morje k sreči še pravočasno. Nesrečam ni bilo konca. Približeval se je ogromen val, ki bi jo lahko pokončal. Lina se je vrvi močno oprijela, Urban pa jo je hotel povleči na ladjo, a je bila pretežka. Vrv je privezal na lesen drog v bližini, da bi poklical Luka. Prepozno, vrv se je pretrgala. Lina je spet čofnila v vodo in siloviti valovi so jo nosili globoko pod vodo. Luka je že našel rešitev, pogumno vzel kos lesa in skočil za njo. Potapljal se je pod vodo, da bi jo našel. Zadnji hip jo je prijel za roko in jo povlekel na površje. Urban je vrgel lestev v morje, Luka pa je z Lino na hrbtu plezal po njej in končno sta prišla na ladjo.

Fanta sta jo oživljala, polivala z vodo, da bi le oživela. Čez nekaj časa sta se spogledala in jo nato položila na njeno posteljo. Reka se je kmalu iztekla v morje. Nebo je bilo sivo in sonce se je skrilo za oblake. Nevihta se je umirila. Medtem pa sta Luka in Urban zakrpala luknje na ladji, ki so še ostale od nevihte. Ladja je mirno plula proti odprtem morju. Pluli so še dva dni, potem pa ... Lina se je prebudila! Urban je urno poklical Luka. Dala sta ji jesti in piti potem pa ji povedala vse, kar se je medtem zgodilo.

Bližal se je večer. Nebo je bilo pisano kot mavrica in v mirni vodi so zagledali štiri delfine. Luske so se jim svetile v sončnem zahodu. Galebi so leteli, se spustili in zajeli vodo v svoje špičaste kljune in nato poleteli na ladjo. Topli veter je rahlo pihal. Bilo je kot v pravljici. Pokazala se je luna. Malo so še uživali v mesečini, potem pa odšli spat. Noč je bila topla. Zgodaj zjutraj so se vsi prebudili in zajtrkovali na sprednjem delu ladje, da so lahko gledali mirno morje. Tako so pluli še en teden.

DEVET DNI PO PADCU IZ SLAPA ... »Poglejte! Otok,« je poln upanja zakričal Urban. Lina in Luka sta počasi in zaspana prikorakala na palubo. »Otok?« se je začudila Lina. »Ja, poglejta,« je ponosno in kar malo važno ponovil

Urban: »Kmalu bomo tam, potem pa lahko poiščemo še kaj hrane. V shrambi je več nimamo veliko.« In kmalu so prispeli. Ladjo so privezali in odšli raziskovat.

Ta otok je bil poraščen z gozdovi. Hodili so in hodili. Nato pa so nekaj slišali za tremi drevesi, ki so rasla čisto skupaj. Zgledalo je, kot da so to nekakšna vrata. Luka se je opogumil in naprej stopil prvi. Potem pa je videl nekega fanta. Ležal je pod jablano in odprl oči. Sonce je bilo kar visoko na nebu. Čebele in čmrlji so obmetavali listje in sadeže, mravlje so se v kolonah sprehajale po deblu gor in dol, ena kolona proti vrhu, druga pa proti zemlji. Zapihal je lahen vetr. Listje je zašumelo. To je bila glasba, ki jo je poslušal najraje. Zažvižgalo je skozi vejevje, zatrepetali so listi, zamigetala je svetloba sončnih žarkov, odprlo se je jasno nebo. Temu dečku je bilo ime Rene. Z Urbanom, Lino in Lukom so se kmalu spoprijateljili. Na otoku pa seveda ni bil sam. Imel je še dva prijatelja: Roka in Maja, tri prijateljice: Klaro, Tajo in Majo. Tudi z njimi so se razumeli. Skupaj so se spuščali in skakali po bambusu. Deklice pa so si pletle kitke, nabirale jagode, se smejale in pogovarjale. Zgradili so si hišo iz lesa, bambusa, kamenja in pripomočkov. Zanj so garali kar celo pomlad in poletje. Tako so živeli še naprej. Ko je na vrata potrkala pomlad so pridno delali, čez poletje so se zabavali in kopali v morju. Najlepši pa je bil sončni zahod, ki so ga gledali iz dneva v dan. Jeseni pa so se lovili po pisanih gozdovih, se igrali skrivalnice. Tudi pozimi jim ni bilo dolgčas. Takrat so si ob topli peči pripovedovali zgodbe, dogodivščine. Tako so minevala leta. In tako so živeli do konca svojih dni.

Sara Krepša, 5. b

Deček

Nekoč za devetimi gorami in devetimi vodami je živel deček, ki je živel s sedmimi brati in materjo. Živeli so v majhni stari koči, vendar jim je bilo prijetno. Njegovi bratje so bili zelo ugledni in spretni, on pa je bil zelo štorast. Ime mu je bilo Nace. Bratje so se norčevali iz njega, saj si ni vedel zavezati čevljev, brati, pisati ... Zelo je bil žalosten, ker so ga zmerjali z nerodo in nesposobnežem. Vzel si je nekaj časa zase in odšel na lepo zeleno cvetečo jaso, se tam ulegel in zaspal. Ležal je pod jablano in odprl oči. Sonce je bilo kar visoko na nebu. Čebele in čmrlji so obletavali listje in sadeže, mravlje so se v kolonah sprehajale po deblu gor in dol, ena kolona proti vrhu, druga proti zemlji. Zapihal je lahen vetr. Listje je zašumelo. To je bila glasba, ki jo je poslušal najraje. Zažvižgalo je skozi vejevje, zatrepetali so listi, zamigetala je svetloba sončnih žarkov, odprlo se je jasno nebo. Kaj mislite, da je bilo to? Bile so najlepše sanje na celim svetu. NE! Bil je v vesolju. Vsi ljudje so ga bili veseli, ga pozdravljali in najbolj je bil vesel, ker mu nihče ni rekel: TI TEGA NE ZMOREŠ. Naenkrat pa se je zaslíšal glasen krik. HEJ TI, ZBUDI SE. ZBUDI SE LENUH! TAKOJ NA DELO, POJDI PAST OVCE IN ZAVEŽI SI VEZALKE NESPOSOBNEŽ. »Pusti me na miru,« se je Nace postavil zase. Zmerjal ga je njegov starejši brat. Nace je imel solze v očeh in njegov starejši brat se malce zamislil, a žal tega ni pokazal.

Nace je pasel ovce in tam v daljavi nekaj zagledal. Bil je zajec, ampak ne kakršenkoli zajec. Bil je poseben. Poslušal pa je smo tistega, ki si je to tudi zaslužil. Nace je prišel bližje in se kar malce ustrašil. Zajec je imel dva rogova, štiri repe in tri ušesa. »Fantič, kdo pa si ti,« vpraša zajec. »Ja...ja...jaz sem Nace,« zajecla presenečeni fant. »Kako ti lahko pomagam, Nace,« prijazno reče zajec. »Moji starejši bratje me ves čas zmerjajo in tega imam že vrh glave,« pove Nace. »Ah, počakaj, bom jim že zagodel,« je odločen zajec. »Pa ti res lahko zaupam,« še vedno ne verjame Nace. »Ne skrbi, vse še bo v redu,« ga pomiri zajec, ki ga že ga ni bilo več. Nace še vedno ni bil tako prepričan, če bo to zares uspelo. Ko se je vrnil domov, ni mogel verjeti svojim očem. Lukec si ni vedel zavezati čevljev, Tomaž se ni znal obleči, Rene ni znal jesti. »Kaj se dogaja,« jih vpraša. Nihče ni poznal odgovora. Nace pogleda čez okno in vidi zajca, ki mu samo pomežikne. Nace pa ljubeče pomaga bratom do novih znanj.

Taja Pučko, 5. b

Moje srečanje s čarovnico

Ko sem bila stara 19 let, sem s svojo prijateljico Ano odšla na Bahame. Najprej sva odšli na postajo, kjer ni bilo nič ljudi. Začudili sva se in skomignili z rameni. Ker je bilo še pol ure do leta, sva se odločili, da greva še na sladoled. Ana si je naročila eno kepico facebooka in eno kepico grozdja. Jaz pa kepico čunga-lunga. Pogovarjali sva se katere obleka sva si vzeli zraven in kaj se je zgodilo, ko je lani njen brat na Havaje vzel bundo in rokavice.

Med tem, ko se pogovarjava in hodiva do letališča pa osupneva. Kako je možno, da je letališče polno ljudi, če pa sva bili tam pred desetimi minutami in ni bilo nikogar, sva se obe spraševali. Ana je pogledala v škatlo kovine z gumbi ter se zamislila. Hmm... mislim, da sem se pomotoma naslonila na ta velik rdeč gumb. Opazila sem, da je bilo gor nekaj napisano. Potem sem prebrala: juxta conductum revertar in diebus youll. Po glavi so nama šle same čudne misli. In končno je prispelo najino letalo. Bilo je leta 2022. Kovčke sva naložili na letalo ter odšli na svoje sedeže. Zazdelo se mi je precej čudno, da so vsi govorili latinščino. Peljati bi se morali dvanajst ur, ampak že po petindvajsetih minutah smo prispeli. Vzeli sva kovčke in odšli z letala. Vse se je zdelo prav. A ko sva prišli do velike ure, na kateri je bil tudi datum, sva osupnili. Na veliki tabli je pisalo: 08. 03. 2001. Takrat sem se ozrla okoli sebe in vse je bilo zelo staro. Le midve sva bili tam z raztrganimi kavbojkami in jakno. Vsi so naju gledali.

In naenkrat med množico ljudi stopi stara, grbava, namrščena in bradavičasta starka. Potem pa spregovori: "Mislim, da sta že dojeli, da sta v preteklosti." Midve pa sva jo nagovarjali: "Daj no, če si ti kriva, naju tudi vrni v sedanost!" In ona je rekla: "Prav, ampak hočem nekaj v zameno". "Kaj pa? Kaj pa? Povej že!" sva ji govorili. "No, prav. Povejta mi recept za napoj, da se lahko vse moje podložnice vrnejo." "Zakaj pa?" sva se delali kot, da nič ne ve o tem. "O, dobro vesta, kaj mislim!" je zakričala stara čarovnica. "No, prav. Ampak to mešanico imava ravno tukaj, v Aninem kovčku je." Dali pa sva ji ravno obratno. Iz kovčka sem potegnila majhno stekleničko, v kateri je žlobudrala zelena mešanica napoja. Ta napoj je naredil, da so čarovnice kar izpuhtele. Ona si ga je polila po glavi in v trenutku izginila. Midve z Ano pa sva se znašli na Bahamih.

Sara Krepša, 5. b

Športni dan

V soboto, 26. Maja, smo se ob 8.00 odpravili v ŠRC oz. Športno rekreacijski center Cerkevnik. Ko smo prispeli, smo šli v garderobo in si tam odložili opremo. Na izbiro smo imeli nogomet, kros, streljanje z začno puško in prikaz srednjega veka. Kros je bil obvezen, prva triada je tekla 380 m, druga 740 m in tretja 1140 m. Imeli smo malico. Jedli smo pasulj in kruh. Pred malico pa smo še tekli kros in streljali z zračno puško. Nato smo šli na delavnice, ki nam jih je pripravilo kulturno umetniško društvo Markovci. Imeli smo prikaz življenja in iger iz srednjeveškega časa. Najbolj všeč mi je bil dvorni norček. Na koncu pa smo še dobili medalje in praktične nagrade. Ta dan mi je bil zelo všeč in bi še ga ponovil.

Gašper Hanžel, 5. b

Zaključni izlet

V sredo, 6. Junija, smo imeli zaključno ekskurzijo. Ob 8.30 smo odšli na avtobus, ki nas je odpeljal na Koroško. Na avtobusu smo se zelo zabavali. Po eni uri vožnje smo prispeli v HE Fala. Po elektrarni nas je vodil prijazen vodič. Najprej smo šli po dolgih železnih stopnicah. Prišli smo v veliko sobo, kjer smo si pogledali kratek film, ki nam je prikazal zgodovino hidroelektrarne. Ogledali smo si še notranjost in zunanost elektrarne na Dravi. Kmalu za tem pa smo končno prispeli v Mežico. Tam smo najprej pomalicali. Oblekli smo se v oranžne jopiče, ki so nam segali do kolen, na glavo pa smo si nadeli čelade. Usedli smo se v vagone in se odpeljali v rudnik. Z vlakcem smo se peljali 15 minut. V vagonu nas je sedelo osem. Ogledali smo si kako so nekoč kopali svinčevo in cinkovo rudo. Po tem ogledu smo se odpravili v rojstno hišo Prežihovega Voranca.

Vodička nam je razlagala, kaj vse je preživel pisatelj. Ogledali smo si njegovo hišo, ki jo sestavljajo tri sobe. To so črna kuhinja, soba, ki se je imenovala hiša in njihova spalnica. Nato smo malicali in si ogledali še njegov spomenik.

Potem smo se odpeljali k Ivarčkemu jezeru. Ko smo odprli velika železna vrata, nismo mogli verjeti svojim očem. Na vodi so plavale otroške vodne pištole, po tleh so ležali papirčki, trava je bila skoraj višja od nas in zagotovo bi kdo padel v vodo, če bi stopil na lesen pomol. Vsi smo bili začudeni, saj je še pred kratkim bilo to jezero prelepo. Tam so prodajali sladoled in imeli otroška igrala, voda pa je bila čista kot solza in so se lahko v njej kopali. Po potki, ki je ostala, smo odšli do jase. Tam je večina fantov igrala nogomet, ostali pa smo si podajali frizbi. Ko se je na nas vtil dež, smo stekli do avtobusa in po dveh urah vožnje prispeli pred šolo. Z Lano sva nato odšli peš domov. Bilo je lepo.

Sara Krepša, 5. b

Ponedeljkovo kopanje

V ponedeljek, ko sem prišla iz šole, sta ata in mama rekla, da se gremo kopat. Hitro sem se pripravila. Nato smo se odpeljali proti kopališču. Tam smo skakali, plavali ... Najbolj vesela je bila sestra Nina, ki se je prvič kopala. Ko smo se nakopali, smo šli na večerjo in za večerjo so bile pice. Imeli smo se fajn. Ta dan mi bo zvedno ostal v lepem spominu.

Danijela Pučko, 6. b

Šest let na POŠ Vitomarci

V šolo hodit res je cool,
saj v šoli se zabavaš ful,
pogovarjaš veliko se,
saj družba v redu je.

V šestih letih smo spoznali,
da sošolci pravi smo postali.
Samo dobro jedli smo
in se učili prav tako.

Razredi od čistoče so sijali,
saj sta se čistilki žrtvovali.
Ko ključke mi smo pozabili,
bil je hišnik klic v sili.

Učitelji so nas učili,
da se v življenju ne bi izgubili.
Dnevi šestih let hitro so minili,
teh dolgo ne bomo pozabili.

Filip Gomzi in Nina Toš, 6. b

Kviz o ekstremnih vremenskih pojavih

Edina prepričljiva stvar o vremenskih napovedih je, da so po vsem planetu divje. Preizkusite svoje znanje o divjih območjih temperature, padavin in več.

1. Najvišja temperatura, merjena na Zemlji, je bila 10. julija 1913, in sicer 56,6 °C. Kje?
 - Phoenix, AZ
 - El Azizia, Lybia
 - Death Valley, California
2. Največ dežja v 1 minuti, merjeno na Zemlji, je bilo 4. julija 1956 31,2 mm. Kje?
 - Unionville, Maryland
 - Rangpur, Bangladesh
 - Honolulu, Hawaii
3. Najhladnejša temperatura, zabeležena na tem svetu, je bila -89,2 °C. Kje?
 - Tostuya, Sibiria
 - Vostok, Antarktika
 - Point Barrow, Aljaska
4. Največ dežja, ki je kdaj padlo v enem letu, je bilo v Cherrapunjuju v Indiji. Koliko?
 - 1940.56 l na m²
 - 11684 l na m²
 - 2646.68 l na m²

5. Najmočnejši vetrni sunki, ki so bili kdaj merjeni, je bil 4. oktobra 1996 na 253 mph ali 220 vozlov (113,2 m/s). Kje?
 - Mount Washington, New Hampshire
 - The Strait of Gibraltar
 - Barrow Island, Avstralija
6. Najdaljše obdobje brez padavin se je zgodilo v Arici v Čilu. Kako dolgo je trajalo?
 - 17 mesecev
 - 73 mesecev
 - 173 mesecev
7. Kako imenujete tornado, ki se dotakne vode?
 - vodni izliv
 - tornado
8. Kateri čudni pojavi so znani po vodnih poteh?
 - deževne ribe
 - deževne mačke in psi
 - ustvarjanje krogov poljščin
9. Kako lahko nebo izgleda kot dežna kri?
 - Prah ali pesek v ozračju
 - sončne nevihte
 - kri iz vojne
10. Orkan / tajfun, imenovan John, je leta 1994 zapisal najdaljši trajen tropski ciklon. Koliko dni je trajalo?
 - 31
 - 13
 - 21

Učenci 6. b

Kviz o vremenu in vremenskih pojavih

1. Kakšno je drugo ime za meteorologijo?
 - a) vreme
 - b) vremenoslovje
 - c) podnebje
2. Kaj je meteorologija?
 - a) vreme
 - b) znanost o ozračju
 - c) znanost o prsti
3. Kaj se zgodi, ko delci magnetosfere pridejo v stik z zemeljskim ozračjem?
 - a) severni sij
 - b) veter
 - c) mavrica
4. Nastane iz delcev ki jih je za seboj pustil komet. Kaj je to?
 - a) vreme
 - b) zemeljska luknja
 - c) meteorski dež
5. Kako nastane veter?
 - a) premikanje zraka (toplega in hladnega)
 - b) ohlajanje in segrevanje zemeljskih površin
 - c) s premikanjem zemeljskih plošč
6. Trenutnemu stanju ozračja pravimo?
 - a) vreme
 - b) podnebje
 - c) oblaki
7. Veter poganja in z njeno pomočjo pridobivamo elektriko
 - a) klopotec
 - b) vetrnico
 - c) vetrokaz
8. S katerim športom se lahko ukvarjamo s pomočjo vetra?
 - a) jadranje
 - b) plovba z ladjo
 - c) ribičija
9. Ko pada dež in sije sonce nastane...
 - a) veter
 - b) podnebje
 - c) mavrica
10. Ali obstaja občutljivost na vreme oz. podnebje?
 - a) da
 - b) ne
 - c) mogoče

Rešitve: b, b, a, c, b, a, b, a, c, a

Učenci 6. b

Vitomarci mi bodo ostali v lepih spominih

Tina: Vitomarci mi bodo ostali v lepem spominu, saj sem se tukaj veliko naučila: računati, brati, pisati, plavati in smučati. Pogrešala bom najboljša kosila in malice.

Amadeja: V vseh letih na podružnični šoli ne bom pozabila dobrot, zabave in izletov.

Filip: Na vitomarški šoli mi je bilo zelo všeč, saj sem spoznal dobre učitelje in druge delavce šole. Najbolj bom pogrešal veliko telovadnico in okusne malice kuharice Vilme. Pogrešal pa bom tudi šolo.

Nika: Šest let na tej šoli je minilo zelo hitro, Dnevi, ki smo jih preživeli tukaj, mi bodo za vedno ostali v lepem spominu. Najbolj bom pogrešala prijatelje.

Sašo: Na podružnici so mi bila najbolj všeč kosila in malice kuharice/ tete Vilme. Zanimivo mi je bilo na igrišču in v telovadnici. Najbolj bom pogrešal prijatelje, ki ostanejo na podružnici.

Danijela: Ob odhodu s podružnice bom pogrešala učiteljice in učitelje, ki so me veliko naučili.

Iztok: Na vitomarški šoli mi je bilo všeč, saj sem tukaj imel najboljše prijatelje, sošolke in sošolce. Seveda mi bo zelo žal, da odhajamo. Najbolj bom pogrešal veliko telovadnico in odlično kuharico Vilmo.

Nina: Ob odhodu iz POŠ si bom za vedno zapomnila mir, zabavo in posebne trenutke. Teh je bilo kar nekaj. S sošolci in prijatelji na podružnici smo se imeli lepo. Veliko smo se smejali in zabavali, so pa bili tudi trenutki, ki jih bom poskušala dokaj hitro pozabiti.

Nejc: Na POŠ mi je bila najbolj všeč telovadnica. Všeč so mi bili odmori in pa konci pouka. Nikoli ne bom pozabil okusne malice kuharice Vilme.

Žiga: Teh šest let sem se zelo zabaval. Našel sem dobre in najboljše prijatelje. Vitomarška šola, pogrešal te bom.

Obiskali smo samostan v Stični in Trubarjevo domačijo

Letos smo se učenci 7. razred odpravili na končni izlet na Dolenjsko. Obiskali smo samostan Stična in domačijo Primoža Trubarja. Samostan Stična je najstarejši samostan na današnjem slovenskem ozemlju in edina opatija, ki še deluje. Samostan je po ustanovitvi postal pomembno versko, kulturno in gospodarsko središče Kranjske. Leta 1428 je tam nastal za slovensko slovstvo pomemben Stiški rokopis. Samostan je skozi stoletja je spreminjal svojo podobo, tako da danes najdemo na stavbi sledove romanike, gotike in baroka. Samostan ter cerkev sta danes zavarovana kot spomenika državnega pomena, sam samostan pa predstavlja še vedno pomembno versko in kulturno središče. V samostanu nas je pričakala vodička, ki nas je vodila po samostanu. Dobili smo delovne liste, ki smo jih sproti reševali. Ogledali smo si vse pomembne dele samostana. Po ogledu samostana smo se usedli na avtobus in se odpravili proti domačiji Primoža Trubarja. Primož Trubar se je rodil v Rašici pri Velikih Laščah okoli leta 1508. Trubar je na Rašici živel do svojega dvanajstega leta. Pri dvanajstih letih je odšel od doma, saj mu je turjaški grof omogočil šolanje za duhovniški stan. Trubar je objavil 22 knjig v slovenskem jeziku in dve v nemščini. Pisal je tudi predgovore za knjige drugih avtorjev. Vsa dela ki jih je napisal so bila natisnjena v Tübingenu. Najbolj pomembni deli za Slovence sta Abecednik in Katekizem, ki ju je izdal pod psevdonimom Rodoljub ilirski. Trubar je bil prvi, ki je v domačem jeziku zapisal takrat splošno znano in že stoletja uveljavljeno ime SLOVENCİ. Napisal je in dal natisniti prvo slovensko knjigo oziroma bukev. Postavil je tudi temelj slovenskemu knjižnemu jeziku, ki pa se je izoblikoval šele kasneje, zlasti po zaslugi Adama Bohoriča. Za delovanje Primoža Trubarja so se Slovenci začeli zavedati pomembnosti lastnega jezika in kulture. Z njim se je začela javna raba imena Slovenci ter razglašanje enovitosti pripadnikov slovenstva ne glede na ločujoče deželne meje. Primož Trubar velja za vodilno osebnost slovenskega protestantizma v 16. stoletju in eno izmed osrednjih osebnosti slovenske zgodovine nasploh, pa tudi začetnika slovenskega knjižnega jezika in slovenske književnosti. Vse o njem nam je razložil vodnik Andrej, ki so ga bolele glasilke. Na koncu smo se odpravili v McDonald's in nakupovalni center. Izlet je bil zanimiv.

Lara Lovrec in Zoja Šalamun, 7. a

Šolski parlament

V petek, 16. 2. 2017, smo na naši šoli že šestnajsto leto organizirali otroški šolski parlament. Vodenje parlamenta je bilo letos zaupano meni, Pii in devetošolki Tanji.

Z mentoricama go. Štefko Smej in go. Elo Žibrat smo se na parlament pripravljali že dolgo. Dobivali smo se na delavnicah, ki so potekale med poukom. Pri parlamentu so sodelovali učenci od 4. do 9. razreda, iz vsakega razreda smo imeli po dva predstavnika. Tema letošnjega parlamenta je bila šolstvo in šolski sistemi. Pogovarjali smo se o šolskem sistemu v Sloveniji in ga primerjali s šolskimi sistemi v naših sosednjih državah.

Ugotovili smo, da je naš šolski sistem med najboljšimi, saj imamo tedensko malo ur pouka, imamo pa tudi več počitnic kot pri večini ostalih držav. Učenci so pripravili tudi predstavitev, kakšna bi bila njihova sanjska šola. Ena izmed tem, katere smo obravnavali so bili tudi odnosi. Pogovarjali smo se o odnosih med učenci, ter o odnosih med učenci in učitelji. Na parlamentu so se nam pridružili tudi posebni gostje, in sicer naš ravnatelj, magister Mirko Žmavc, župan občine Cerkljenjak, Marjan Žmavc, županja občine Sv. Andraž, Darja Vudler, predstavnik ZD Lenart, vodja policijskega okolišja Cerkljenjak, Danilo Juršnik, zdravnik Nataša Krajnc in učiteljice naše šole. Parlament je potekal v obliki okrogle mize. Gostje so nam povedali tudi nekaj svojih izkušenj iz njihovih šolskih dni in nam dali nekaj nasvetov, ki nam bodo prišli prav v času našega osnovnega šolanja.

Ob koncu našega parlamenta smo izvolili še tri predstavnike, ki so se udeležili medobčinskega parlamenta v Lenartu. Izvoljeni smo bili Tanja, Rene in jaz. Z nami sta nato šli še Melisa in Tamara. Medobčinski parlament je bil tudi zanimiva izkušnja za nas.

Pia Peklar, 8. b

Mali princ

Mali princ je deček, ki je živel na zvezdi. Ta deček je imel sposobnost, ki je ni imel nihče drug. Lahko se je pogovarjal z rastlinami in živalmi.

Naše vrednote so to, kar nam veliko pomeni. Moje vrednote so na primer moja družina, šport, prijatelji in še kaj.

Prijateljstvo se mi zdi še posebej pomembno. Če imaš prijatelje, jim lahko zaupaš svoje težave. Mislim, da si je Mali princ v tej zgodbi našel veliko prijateljev, katerim je lahko zaupal svoje težave in skrivnosti. Menim, da je prinčev najboljši prijatelj pilot.

Prinčeva največja vrednota je bila njegova Cvetlica. To vemo, ker je vsem svojim prijateljem govoril, kako ga je strah, da njegove Cvetlice ne bi bilo več, ko bo prišel nazaj na svoj planet. Seveda Cvetlica ni njegova edina vrednota. Mar mu je bilo tudi za vse ostale prijatelje, ki jih je spoznal na poti na Zemljo in na Zemlji. Vrednote so se ves čas spreminjale, saj je spoznaval nove prijatelje in prijateljice.

Knjiga mi je bila všeč, ker govori o prijateljstvu in vrednotah. Mali princ je oseba, ki mi je v tej knjigi najbolj všeč zaradi njegove prijaznosti in gostoljubnosti.

Mnogi, ki imajo denar in si lahko kupijo vse na svetu, mislijo, da imajo vse, vendar jih imajo njihovi "prijatelji" velikokrat radi samo zato, ker imajo denar. Pravi prijatelji so tisti, ki nas imajo radi in nas spoštujejo ne glede na to ali smo revni ali bogati. Pravi prijatelj stoji ob strani v dobrem in slabem.

Na svetu je tudi veliko družin, ki živijo v pomanjkanju. To občutijo še posebej otroci.

Prave prijatelje pogosto najdemo, ko smo v stiski. Takšno prijateljstvo moramo še posebej spoštovati.

Žan Šalamun, 9. a

Naše pesmi, naše sanje

Letos smo na naši šoli že tretje leto zapored priredili dobrodelno prireditev Naše pesmi, naše sanje. Prireditev smo letos priredili v četrtek, 26. 4. 2018. Ves zbran honorar je šel v šolski sklad OŠ Cerkevjak – Vitomarci, ki pa je namenjen med drugim za financiranje in spodbujanje raziskovalnih, kulturnih, športnih in drugih dejavnosti ter projektov, ki niso sestavina izobraževalnega programa.

Kot je že v navadi smo najprej nastopili učenci naše šole. Letos so Julija Zorko, Sergeja Firbas, Taja Pučko in Lara Kramberger so večer polepšale s svojimi izjemnimi vokali. Nika Hojnik in Nina Toš sta nam dokazali, da se tudi sam lahko naučiš igrati na klavir. Danej Hojnik, Lukas Kocmut in Luka Soto Varas pa so s svojimi harmonikami pričarali prav sproščeno vzdušje. Svoj glasbeni talent so nam pokazali tudi člani šolskega ansambla OŠ Cerkevjak – Vitomarci ter Sara Krepša. Na koncu pa smo še učenci 9. razreda pokazali svoje plesne sposobnosti.

Po šolskem delu nastopov, pa so nam večer popestrili še glasbeni gostje. Letos so z nami bili ansambel Mladih 5, glasbena skupina Maxi Trio, ansambel Šenk, naš nekdanji Rene Zorman, ansambel Trubadurji, mešani pevski zbor KUD Cerkevjak, Twirling plesni in mažoretni studio ter najbolj težko pričakovane Učiteljice.

V vlogi voditeljev sva letos bila Sergej Ilešič in jaz, Tanja Gavez. Po zaključeni prireditvi smo se vsi nastopajoči udeležili pogostitve v večnamenskem prostoru šole.

Tanja Gavez, 9. a

Srednjeveške delavnice

V soboto, 26. 5. 2018, smo se učenci OŠ Cerkevjak-Vitomarci, zbrali na ŠRC Cerkevjak, kjer se je odvijal športni dan (kros), imenovan Veter v laseh. Vsako leto se učenci vse bolj izkažejo in pokažejo nove sposobnosti. Potem ko smo odtekli kros, smo lahko igrali mali nogomet in streljali z zračno puško. Na parkirišču zraven ŠRC – ja pa smo spoznavali življenje srednjega veka in takratne običaje.

Doživetje srednjega veka nam je omogočila šola z zbranimi sredstvi iz šolskega sklada. Učenci smo se sprehodili mimo sedmih šotorov, ki so jih pripravili v obliki srednjeveškega tabora. Večina učencev si je ogledala, oziroma udeležila predstavitev srednjeveškega viteza. Izvedeli smo, kakšna je razlika med mečem in sabljo. V drugem šotoru se je predstavila perica, ki je pokazala potek izdelave mila iz samo naravnih rastlin, fantje pa so se vsaj tokrat lahko preizkusili v ročnem pranju, ki pa ni kar lahko. Predstavil se nam je tudi kovač in upodobil takratno izdelavo denarja. Največje število učencev je bilo pri delavnici lokostrelstva. Delavnica lepomisja nas je še tudi kar zanimala, ker se otroci več ne trudijo pisati lepo kot so se nekoč. Vsakemu učencu, ki se je udeležil delavnice, je gospa z lepo pisavo na kos papirja napisala njegovo ime. Dvorni norček je poskrbel za smeh in zabavo. Pokazal nam je, kako so se otroci nekoč igrali in zabavali, predstavil pa nam je tudi igrače, ki so bile izdelane doma. Zanimiva je bila tudi izdelava papirja, seveda ročno izdelanega. Predvsem dekleta so se udeležile plesa na srednjeveško glasbo, kasneje pa k plesu povabile še fante. Mlajši učenci so prisluhnili zgodbam, ki so jih pripovedovali v tistem času.

Vsako novo doživetje se nam vtisne v spomin, tako se nam bo tudi ta sobotni športni dan.

Melisa Veberič, 9. a

Tehtanje šolskih torb

Imeli smo pouk matematike. Učitelj nam je v sklopu *Obdelava podatkov (statistika)* predlagal, da bi tehtali šolske torbe učencev na šoli. Ideja izhaja iz opažanja, da imajo učenci težke in pretežke torbe. O tem občasno poročajo tudi mediji. Tehtat smo šli v razrede: 1. razred, 4. razred, 6. razred in 9.razred. Obstaja pravilo, koliko lahko največ tehtajo šolske torbe, to je 10% otrokove teže. Učenci smo si nalogo porazdelili. V prvem razredu je nekaj učencev imelo težje torbe, kot bi jih smeli imeti. S sošolcem sva šla tehtat torbe v 4. razred in ugotovili smo, da

1. razred	4. razred	6. razred	9. razred
3,4	5,7	4,3	3
3,5	6	4,3	3,5
3,6	6,5	4,6	3,7
4	7	4,9	4
4,4	7	5,1	4,2
4,5	7	5,1	4,5
4,8	7	5,3	4,6
5	7,3	5,3	5
5,2	8	5,6	5
5,3	8	5,8	5,1
5,5	8	5,8	5,4
6	8,2	6,1	5,5
	8,4	8,6	5,7
4,6 kg	7,2 kg	5,4 kg	4,6 kg

imajo torbe težke okrog 8-9 kilogramov. V četrtem razredu smo meritve ponovili še z drugo tehtnico. Tokrat jim je učiteljica naročila, naj iz torb vzamejo učbenike, zvezke in druge pripomočke, ki jih ta dan nimajo na urniku. A vseeno so imeli povprečje teže torb zelo veliko in so presegali 10% svoje teže. V šestem in devetem razredu pa teže torb v povprečju niso presegale več kot 10% otrokove teže. Podrobnejši podatki o meritvah se nahajajo v tabeli. Za izračun 10% teže učenca smo povprečno težo učencev po posameznik razredih ocenili, saj imajo otroci enake starosti različno težo.

Jernej Šteger, 9. a

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov

Območna revija pevskih zborov je potekala v Domu kulture v Cerkvenjaku 12. aprila za otroške zборе in 18. aprila za mladinske pevske zборе. Sodelovali so zbori iz osnovnih šol: Benedikt, Cerkvenjak, Jurovski Dol, Lenart, Sveta Ana, Sveta Trojica in Voličina. Otroška pevska zbora iz Cerkvenjaka in POŠ Vitomarci sta nastopala skupaj (slika na naslovnici).

Mladinski pevski zbor OŠ Cerkvenjak-Vitomarci z učiteljico Anito Grajfoner Petrič

Tekmovanja 2017/2018

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine	Bronasto priznanje 1. razred: Anna Mihorič, Matic Kovačec, Eva Breznik, Isabel Lah, Aljaž Kozar, Urša Lorenčič, Nika Paluc, Gašper Firbas, Zala Vrbnjak, Vanesa Žvajkar 2. razred: Mia Kump Toš, Taja Fekonja Hamler, Tadej Nedeljko, Maša Vrbnjak, Gal Mohorič, Elena Škorjanec, Paulina Murkovič 3. razred: Nika Fekonja, Ana Mari Par, Gabrijela Žmavc, Tjaša Matjašič, Sara Stergar 4. razred: Gaja Kovačec, Julija Zorko 5. razred: Alina Peklar, Alisa Peklar 6. razred: Miha Černel, Brina Lovrec 7. razred: Vanessa Repič 8. razred: Pia Peklar 9. razred: Tanja Gavez <i>POŠ Vitomarci:</i> 1. razred: Kana Kovač Neža Druzovič, Anej Ilešič 2. razred: Jaka Čeh, Tjaša Hanžel, Tisa Korenjak, Emeli Pajek 3. razred: Zala Anželj, Lana Grnjak, Jakob Dizma Roškar 4. razred: Nika Kuri 5. razred: Sara Krepša, Lana Lovrenčič 6. razred: Nejc Vršič Srebrno priznanje 9. razred: Tanja Gavez
Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike	Bronasto priznanje 1. razred: Matic Kovačec, Urša Lorenčič, Aljaž Kozar, Isabel Lah, Evgen Par, Matic Kocbek, Anna Mihorič, Sara Vršič 2. razred: Blažka Zorko, Neža Borko 3. razred: Ana Mari Par, Sara Stergar, Gabrijela Žmavc 4. razred: Katja Rodošek 5. razred: Benjamin Žerdin 6. razred: Robert Urek, Matija Omulec 7. razred: Nika Ilešič, Žiga Krepša 8. razred: Tamara Borko, Pia Peklar 9. razred: Jaka Govedič <i>POŠ Vitomarci:</i> 1. razred: Hana Kovač, Leo Lozinšek 2. razred: Jaka Čeh, Tomaž Kokol 3. razred: Zala Anželj 4. razred: Tomaž Vršič 5. razred: Domen Kokol, Sara Krepša 6. razred: Nejc Vršič, Filip Gomzi
Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike	Bronasto priznanje 8. razred: Pia Peklar 9. razred: Jaka Govedič, Melisa Veberič
Tekmovanje iz angleščine	Bronasto priznanje 9. razred: Jaka Govedič, Gašper Kavčič
Tekmovanje iz nemščine	Bronasto priznanje 9. razred: Jaka Govedič
Tekmovanje za Proteusovo	Bronasto priznanje

priznanje iz biologije	9. razred: Gašper Kavčič			
Tekmovanje Kresnička iz naravoslovja	Bronasto priznanje 1. razred: Matic Kocbek, Zala Vrbnjak, Gašper Firbas, Isabel Lah, Eva Breznik, Jure Nedeljko 2. razred: Blažka Zorko, Paulina Murkovič, Nik Nedeljko, Tadej Nedeljko 3. razred: Ana Mari Par 4. razred: Lana Vidovič, Julija Zorko, Sara Mohorič 5. razred: Katrin Borko, Nickolas Klajnošek 6. razred: Rok Domajnko <i>POŠ Vitomarci:</i> 1. razred: Neža Druzovič, Anej Ilešič, Leo Lozinšek 2. razred: Jaka Čeh, Tomaž Kokol 3. razred: Zala Anželj, Ajda Druzovič, Jakob Dizma Roškar, Aneja Zorman 4. razred: Laura Draškovič 5. razred: Domen Kokol, Lana Lovrenčič 6. razred: Nejc Vršič			
Tekmovanje Vesela šola	Bronasto priznanje 4. razred: Vid Breznik Videtič 5. razred: Maks Vršič 6. razred: Sergeja Firbas 8. razred: Tamara Borko 9. razred: Jaka Govedič, Gašper Kavčič, Lara Kramberger <i>POŠ Vitomarci:</i> 4. razred: Nika Kuri, Tomaž Vršič 5. razred: Lana Lovrenčič			
Tekmujem z Lili in Binetom (matematično tekmovanje)	Učenci z največ doseženimi točkami <i>POŠ Vitomarci:</i> 1. razred: Alina Gavez 2. razred: Tisa Korenjak 3. razred: Zala Anželj			
Tekmujem z Lili in Binetom (medpredmetno tekmovanje)	Učenci z največ doseženimi točkami <i>POŠ Vitomarci:</i> 2. razred: Jaka Čeh 3. razred: Zala Anželj			
Športna tekmovanja	Ime starejši dečki (8., 9. r.) starejši dečki (8., 9. r.) starejše, starejši (8., 9.) Tineja Zorko 2.a Nejc Vršič 6.b	Uvrstitev 5. mesto 1. mesto 4. mesto 3. mesto 1. mesto	Panoga mali nogomet odbojka atletski troboj TWIRLING streljanje, zračna puška- naslon	Nivo tekmovanja medobčinsko tekmovanje medobčinsko tekmovanje medobčinsko tekmovanje državno prvenstvo regijsko tekmovanje MB
Zlati bralci (za 9 let bralne značke)	Tanja Gavez, Lara Kramberger, Melisa Veberič, Jaka Govedič, Domen Čuš			
Zlati cekin (za odlične učne dosežke v OŠ)	Emina Arih, Jaka Govedič			

Še nekaj utrinkov z zaključnih izletov

Bilo je poučno, pa tudi zabavno (1. a)

(2. b)

(7. a, 7. b)

Devetošolci na odhodu

Emina Arih

Horoskop: **Devica**

Srednja šola: **Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor – medicinska sestra, zdravstvena nega**

Želje za prihodnost: **Pomagati drugim, ker sebi ne znam**

Domen Čuš

Horoskop: **Vodnar**

Srednja šola: **Srednja elektro – računalniška šola Maribor - računalnikar**

Želje za prihodnost: **Sestavljati računalnike**

Nastja Gavez

Horoskop: **Strelec**

Srednja šola: **Srednja strojna šola Maribor - mehatronik, operater**

Želje za prihodnost: **Živeti v McDonaldu**

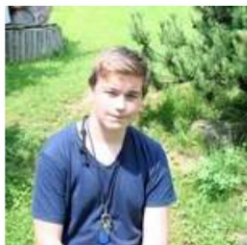

Tanja Gavez

Horoskop: **Oven**

Srednja šola: **Gimnazija in Srednja kemijska šola Ruše – farmacevtski tehnik**

Želje za prihodnost: **Ostati prijateljica z Evelyn, da bom dobila popuste v Teti Fridi**

Jaka Govedič

Horoskop: **Tehtnica**

Srednja šola: **Srednja lesarska šola Maribor – lesarski tehnik**

Želje za prihodnost: **Ustvarjati dobre izdelke iz lesa**

Sergej Ilešič

Horoskop: **Bik**

Srednja šola: **Srednja elektro-računalniška šola Ptuj - tehnik računalništva**

Želje za prihodnost: **Jesti pico**

Gašper Kavčič

Horoskop: **Dvojčka**

Srednja šola: **Gimnazija in Srednja gradbena šola Maribor – tehniška gimnazija**

Želje za prihodnost: **Postati boljši kot Chuck Norris**

Rok Klajnošek

Horoskop: **Strelec**

Srednja šola: **Srednja šola za gostinstvo in turizem Maribor – gastronom, hotelir**

Želje za prihodnost: **Enkrat igrati nogomet pri Real Madridu**

Klemen Kocmut Novak

Horoskop: **Bik**

Srednja šola: **Srednja lesarska šola Maribor - mizar**

Želje za prihodnost: **Živeti po svoje**

Patrik Kolmanič

Horoskop: **Strelec**

Srednja šola: **Srednja lesarska šola Maribor - mizar**

Želje za prihodnost: **Končati srednjo šolo**

Lara Kramberger

Horoskop: **Devica**

Srednja šola: **Gimnazija Ptuj**

Želje za prihodnost: **Se ukvarjati z nečim kar me veseli**

Evelyn Križan

Horoskop: **Lev**

Srednja šola: **Srednja šola za prehrano in živilstvo Maribor - slaščičar**

Želje za prihodnost: **Delati v Teti Fridi, da bo Tanja dobivala popuste**

Alen Ploj

Horoskop: **Tehtnica**

Srednja šola: **Srednja Biotehniška šola Maribor – kmetijsko- podjetniški tehnik**

Želje za prihodnost: **Opravljalati svoje kravice**

Luka Simonič

Horoskop: **Devica**

Srednja šola: **Srednja lesarska šola Maribor - mizar**

Želje za prihodnost: **Postati dober mizar**

Žan Šalamun

Horoskop: Ribi

Srednja šola: Srednja oblikovalna šola Maribor – grafični oblikovalec

Želje za prihodnost: Početi to kar mi je všeč

Jernej Šteger

Horoskop: Lev

Srednja šola: Srednja strojna šola Ptuj – avtoserviser

Želje za prihodnost: Biti uspešen avtomehanik

Melisa Veberič

Horoskop: Oven

Srednja šola: Gimnazija in Srednja kemijska šola Ruše – farmacevtski tehnik

Želje za prihodnost: Izumiti zdravilo proti smrti, spati tako dolgo kot želim

Primož Vršič

Horoskop: Oven

Srednja šola: Srednja gradbena šola Maribor - slikopleskar

Želje za prihodnost: Postati slikopleskar in biti spoštovan

Aljaž Zorec

Horoskop: Tehnica

Srednja šola: Srednja lesarska šola Maribor – mizar

Želje za prihodnost: Se družiti s prijatelji

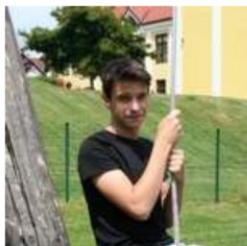

Laura Zorec

Horoskop: Oven

Srednja šola: Srednja šola za prehrano in živilstvo Maribor – slaščičar

Želje za prihodnost: Odpreti svojo slaščičarno

Patrik Žvajkar

Horoskop: Rak

Srednja šola: Srednja elektro – računalniška šola Maribor – računalnikar

Želje za prihodnost: Popravljanje računalnikov

Otroška likovna kolonija "Maksa Kavčiča" Cerkvenjak

